

Jeg læser det kun op, for at man se, med hvilken Stemning Arbejdsgiverforeningen gik til denne Forhandling.

De to store Organisationer kom til Forhandling med hinanden, de kom til et Kompromis, og Kompromiset foreligger i det Lovforslag om Arbejdsanvisning, som blev os forelagt i Fjor, og om hvilket den højtærede Indenrigsminister i Motiverne sagde, at der kun var uvæsentlige Forskelligheder mellem Arbejdsgiverforeningens og De samvirkende Fagforbunds Opfattelse, og da jeg dertil sagde, at det dog vilde være af Interesse for os at vide, hvilke disse Forskelligheder var, svarede den højtærede Indenrigsminister, at det fandt han ingen Anledning til at meddele — de var uvæsentlige. Men i denne Lov om Arbejdsanvisning § 8 er Arbejdsløshedskassernes Arbejdsanvisning forudsat som et Faktum, der eksisterer, og som vedbliver at eksistere — det beder jeg understreget.

Se saa ud fra disse Forudsætninger paa det nu forelagte Lovforslags § 13, Punkt 7, hvorefter en Kasse ikke maa yde Understøttelse til Medlemmer, der vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse eller af et kommunalt Arbejdsanvisningskontor anvist Arbejde, som efter Bestyrelsens Skøn svarer til deres Evne — og saa kommer følgende Ord: „eller afvise et fra anden Side fremkommet Tilbud om saadant Arbejde“. Hvad er det for Arbejde? Er det et Arbejde, som skal benyttes til under Arbejdsløshedstider at drive Tarifferne ned, eller er det et loyalt Arbejde, et Arbejde, som i alle Tilfælde skal lønnes efter Tariffen? Og ikke nok hermed — dersom det drejer sig om Arbejdere, der er højere oppe end Minimumslønnen, skal Arbejdet saa udføres efter de Tariffer, som gælder for den vedkommendes Stilling i Faget, eller er det Arbejdshjemmets Arbejde, de ikke har Lov til at afvise, er det „Arbejde adler“s Arbejde, de ikke maa afvise, eller er det Frelsens Hærs Pindehuggeri, de ikke maa afvise? Jeg gad vide, om man kan tænke sig Muligheden af, at Arbejdsløshedskassernes Ledelse, det vil atter sige Fagforbundenes Ledelse, kan bibeholde nogen som helst Interesse for denne Sag, naar der ved Siden af Kassernes Arbejdsanvisning og den Arbejdsanvisning, de gennem Kompromis er gaaede ind paa kom til at staa der, nemlig de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, indsættes Tilbud om et hvilket som helst Arbejde, som af den arbejdsløse afvises. Nej, der kan dog efter

min Mening ikke være Tale om noget mindre end at skrive: tarifmæssigt lønnet Arbejde, der svarer til vedkommendes faglige Stilling. Naar det skete, vilde jeg — det var bedre, hvis det helt gik ud — kunne tænke mig Muligheden af at gaa med dertil, stadig under den Forudsætning, at det gælder om ikke at svække Fagforbundenes Interesse for denne Sag; men som det staaer her, er det et saa umiskendeligt Misgreb, at jeg ikke kan tænke mig Muligheden af at gaa med til at lade det blive staaende.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) — for øvrigt ogsaa Ordføreren for Flertallet (Moestrup) — gjorde med Rette opmærksom paa, at Sagen om Arbejdsløshedskasserne har en meget lang Forhistorie. Længden af Forhistorien er for øvrigt ikke det, der interesserer mig mest. Derimod interesserer det mig meget, at denne Sag er en af de blodigste Valpladser, Folketinget overhovedet har at opvise. Lige fra den Estrup'ske Tid i 80'erne indtil henimod den Tid, da den oprindelige Lov om Arbejdsløshedskasser gik igennem, har der staaet de voldsomste Kampe her i Folketinget, ikke om selve denne Lov, men om den Art af Samfundspligt. Det var under en af de første Forhandlinger om saadanne Sager, Jagd bad Jens Busk om at skylle sin Mund, inden han nævnedes Jagds Navn — hvortil Jens Busk ikke svarede, at saa var det bedre at skylle den bag efter, hvilket en Journalist oppe fra Referentlogen syntes vilde have været et morsomt Svar og derfor satte i sit Blad Dagen efter; men efter Rigsdagstidenden har han ikke svaret det. Saa heftigt var Kampen om disse Principper. Det var under Debatten om samme Sag, at Christen Berg holdt en af sine største sociale, demokratiske Taler. Det var under Behandlingen af en saadan Lov, at baade den nuværende højtærede Landbrugsminister og afdøde Finansminister Vilhelm Lassen krydsede Klinger med socialdemokratiske Repræsentanter her i Tinget. Ja, det varede vist egentlig, lige indtil den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder (Thomas Larsen), det daværende Medlem fra Vraa, kom til og med den Fredsælhed og sociale Forstaaelse, som jeg her vil benytte Lejligheden til at komplimentere ham for, da den ærede Minister, sidste Gang han henvendte Ordet til mig, sagde, at min Stemme lød saa indigneret, naar jeg talte om Trafikministeriet, overtog Ledelsen indenfor sit Parti og derefter